

16 MAGYAR JAZZ ZENÉSZ MEGEMLÉKEZÉSE

GONDA JÁNOSRÓL

(1932-2021)

Szerkesztette: Maloschik Róbert

Gonda János (2018)

A kép forrása: Dr. Nagy Sándor exkluzív interjúja

<https://www.jazzma.hu/hirek/2018/01/11/szuletesnapi-beszelgetes-gonda-janossal-exkluziv-interju/>

Berdisz Tamás

Gonda János Tanár úrral 1988-ban találkoztam először, az első Jazztanszakos felvételem alkalmával. Ő volt az a "szigorú arcvonású, szemüveges ember", aki amikor elhaladt előttünk a Bartók konzi folyósóján, összesúgtunk a háta mögött: Ő a „Gonda”!

Aztán amikor bejutottam a terembe és jött a megmérettetés, a felvételi kérdések, amiket frissen végzett „klasszikus konzisként” könnyedén meg tudtam válaszolni hibátlanul, már nem is volt olyan szigorú az az arc.

A Tanár úr a későbbiekben már, mint tanszakos, mindig jelezte felém, mennyire örül, hogy dobosként (persze volt zongorista-ütős-elmélet szakosként) is tudom, mikről beszélni, és képeken vagyok zeneelméleti kérdésekben. Tisztelte a tudást, a tehetséget bennünk, és fiatal kollégaként beszélt velünk, ami nagyon megtisztelő volt részéről.

Persze sokszor kemény volt a bemutató koncertek alkalmával, megkövetelt, leszidott, mert azt hiszem, nehezen fogadta el, hogy nem mindannyiunkban égett a jazz szeretete olyan lángon, mint őbenne, maximalista volt és tőlünk is elvárta ezt.

A tanszak elvégzése után is bármikor összefutottunk, volt mindig pár kedves szava hozzám, képben volt, legtöbbünk karrierjét csendben követte.

Elképesztő tudás, ismeret volt a fejében, és kifogyhatatlan energia, hogy törje az utat, hogy a jazz-nek Magyarországon méltó elismerése lehessen.

Azt gondolom, nincs ma ebben az országban olyan, aki ennyit tett a NAGY ÜGY, a Jazz érdekében, a zenészek generációinak kinevelésében, útnak indításában. Kivételes, pótolhatatlan személyiség volt-van-lesz Ő.

Köszönjük Tanár úr azt a rengeteg ismeretet, információt, amit kaptunk az órákon, a lemezeken, és persze olvastuk mindannyian a „Gonda Jazz” könyvet...

(Nekem édesapám példánya volt kezemben, valamikor az első kiadások idején szerezte meg...)

Szeretettel gondolunk a néha (inkább gyakran...) "furcsán feltett" kérdésekre, a zongorán játszott zenei példáknál sokszor hangosabban odaverdesett negyedek cipősarok kopogására, a félmosolyra a szemüveg mögül, a tenyerébe, vagy az ujjaira támasztott, elgondolkodó fejtartására, az „Ól zö szinksz ju ár”-ra...

Vigyázzon Tanár úr, krétás lett az a legendás Barna Öltönye, hadd segítsék leporolni, mielőtt elindulna erre a hosszú útra... Jó utat, találkozunk!

Balázs Elemér

Balázs Elemér, **Gonda János** és Berkes Balázs
(jazzsaag.sigillum.sk.)

Gonda János rengeteget tett a Magyar Jazz-ért! Neki köszönhető a Jazz egyetem! Mindenki csak hálával tartozik neki!

Náray Erika

Épp a napokban meséltem róla egy interjúban, hogy mennyire nagyvonalú volt velem. Én azután jártam a tanszakra, miután megkaptam a színész diplomámat a valamikori SZFE-n, és szerettem volna időnként színházban dolgozni. Ez azzal járt, hogy hiányoztam néhány órától. Elengedett, annyit kért csupán, hogy mindent pótoljak. Örökké hálás leszek Neki ezért, ahogy azért is, hogy a szívemnek oly kedves műfaj, a jazz, többek között általa is egy másik polcra kerülhetett a magyar kulturális életben.

Bágyi Balázs

Mi itt mindannyian a Gonda János köpönyegéből bújtunk elő.... így vagy úgy, többé vagy kevésbé bevonódva abba a szerkezeti rendszerbe, ami a magyar jazz társadalmat át- meg átszövi. A jazzoktatásunk, a Magyar Jazz Szövetség, versenyek, fesztiválok. Ha ő nincs, mi sem vagyunk, azok, akik, vagy nem úgy. Miután már visszavonult a tanítástól, a szövetségtől, akkor lettünk igazán jóba és vált szorossá a szakmai kapcsolatunk. Rendszeresen látogattam a lakásmagányban, utoljára akkor mozdult ki jobban, amikor a 25 éves jubileumi könyvet csináltuk, onnantól kezdve egyre romlott az állapota. Bár mindennel igyekezett lépést tartani, közéleti ügyekkel, friss zenékkal, de ereje egyre csak fogyott. Eleinte rengeteget egyeztetünk, volt, hogy vitáztunk, aztán szépen rám hagyott mindent... Utoljára 3 hónapja voltam nála, karácsony előtt. Mikor ma reggel felhívott Gonda Péter, János fia, és kiírta a nevet a telefonom, tudtam, hogy baj van. Már rég meg volt beszélve, hogy nekem szól először, ha János itt hagy bennünket. Isten nyugosztalja a TANÁR URAT.

Párniczky András

Lesújtva hallottam, hogy Gonda János elhunyt. 1996-ban ismerhettem meg személyesen a „főiskolán”, azaz a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Tanárképző Intézetében, amelynek alapító-vezetője volt még ekkor, és érdekes módon azóta is folyamatosan jelen van kiemelkedő munkássága az életemben. Hatalmas megtiszteltetés volt bekerülni még tanítványként a *Jazzvilág* című könyvébe, amit később nem csupán jazz történet tanéerként forgattam

Birta Miki

Jazzelmélet tanárom volt a főiskolán. Legendás alak. Megosztó személyiség. De elvehetetlen érdemei voltak a hazai jazz oktatásában. Nélküle nem jöhetett volna létre a jazztanszak a múlt rendszerben.

Nagyot nőtt a szememben, amikor elolvastam Babos Gyuláról írt nekrológját. Nekik sok szakmai vitájuk volt a tanítás hogyanjáról. Egészen más típusú emberek voltak. De azt írta, hogy bár nem értettek egyet, az élet Babos Gyulát igazolta. És ez előtt megemelem a kalapom.

Munkahelyemen, a Kodolányi Egyetemen már nyugdíjasként részt vett az államvizsga bizottság meghívott elnökeként. Ott ültünk egymás mellett és vizsgáztattunk. Nekem ez nagyon szürreális élmény volt. És pozitív "csalódás". Mert egy addig nem ismert oldaláról ismerhettem meg. Egy felszabadult, jóhumorú, jókedélyű ember képében.

A 2012-ben publikált jazzelmélet könyvemhez szerettem volna felkérni, mint szaklektor, de nem vállalta el. Tisztelettel gondolok rá.

Romhányi Áron

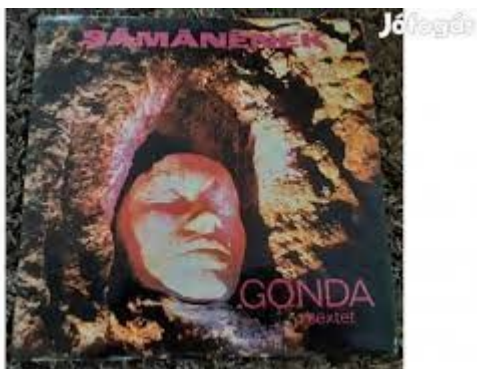
Nagyon későn kezdtem el zongorázni. Bármennyire is igyekeztem behozni a lemaradásomat (rengeteget gyakoroltam, párhuzamosan jártam klasszikus és jazz órákra), mégis gyengébb voltam még, mint a felvételiző mezőny. Gonda János Tanár Úr azonban már akkor meglátott (hallott) valamit a kicsit ügyetlen, izguló, sokat hibázó ELTE angol bölcsészkaros diákban. Csak egyszer hallott zongorázni az általa alapított jazz táborban, de az alapján végig bíztatott, majd elsőre felvett a jazztanszakra, ezzel örökre megváltoztatva az életemet. Azóta főállású zenész vagyok. Ő ezt tudta előre.

Gonda Tanár Úr egy végtelenül érzékeny zongoraművész, intelligens és művelt elme, elegáns és stílusos úriember volt, emellett igazi altruista, látnok, szervező szellem, akinek szenvedélye a jazz és a magyar jazz. Életművével a teljes hazai szakmát emelte magasra.

Számomra azonban a legnagyobb pedagógus, mester volt, aki becsülettel végig kíséri a diákját: egy nagyon korai fázisban bizalmat ad, éveken át szigorúan, de igazságosan vezet a zongoraórákon, majd már aktív zenész koromban is (elegáns, írógéppel írt) levélben küld építő kritikát az első jazz lemezeimhez, amiket büszkén postázok neki.

Köszönöm szépen, köszönjük szépen.

Berki Tamás

Profán ünnep (7:21)

Berki Tamás (ének), **Gonda János** (zongora) és a Gonda Sextet

© 1974 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Jánosom!

Sokan és sokat köszönhetnek Neked! A rengeteg rádióhallgató, a Jazzkönyveidet olvasók, a számos „Jazzkonzis”, a sok Jazz Főiskolás és Egyetemi hallgató növendéked, akiket jazz-zongorázni és jazz-elméletre oktattál, sőt még néhány doktorandusz is, akiket tanácsaiddal támogattál, vagy éppen vizsgáztattad őket...

Köszönet a hazai jazzoktatás megteremtéséért, a felsőfokú oktatás kiharcolásáért, a Magyar Jazz Szövetség megálmodásáért és megszervezéséért, a rengeteg munkáért a Nemzetközi Jazz Szövetség alelnöki posztján, és a harcért a jazzművészet elismertetéséért, melynek tisztességes nevét is adtad, miszerint a Jazzművészet A Kortárs Zeneművészet Rögtönzéscentrikus Ága... melyben a jazzművész A Pillanat Zeneszerzője!

Köszönöm Neked, mint tanáromnak, zenésztársamnak, tanárkollegámnak, és - talán mondhatom így- barátomnak is, aki a felsoroltakból tán a legtöbbet köszönhetem Neked! Köszönöm nagyon és öllelek! Berki Tamás

Oláh Kálmán

Gonda János nemcsak a mesterem, mentorom volt a Jazztanszakon, hanem szoros barátságba is kerültünk egymással. Úgy érzem nagyon szeretett engem, én is Őt. Nagyon jóindulatú, kedves ember volt mindenkivel. Mindig nagy szeretettel beszélt velem és másoknak is rólam. Soha nem felejttem el, amikor először találkoztunk a Fészek klubban. 17 éves voltam, az akkori Postás zeneiskola növendékeként léptem fel. Koncert után János odajött hozzám,

átölelt, és nagyon őszintén megdicsért. Akkor rögtön felajánlotta nekem, hogy karkedvezménnyel felvesz az akkor még Bartók Konzervatóriumként működő Jazztanszakra (a mai LFZE Jazztanszékra) amennyiben párhuzamosan befejezem a gimnáziumot esti tagozaton és leérettségizek. Már az iskolai évek alatt nagyon jó barátságba kerültünk egymással és János soha nem érezte a korkülönbséget. Nagyon sokat tanultam tőle zeneileg és emberileg is. Sok hasznos tanácsot kaptam tőle és rengeteget segített nekem azzal, hogy olyan versenyekre, fesztiválokra küldött el, ahová akkoriban nem volt könnyű eljutni, vagy egyáltalán információt szerezni róluk. Amikor a Jazztanszak – János kitartó küzdelmének köszönhetően – főiskolává, majd egyetemmé vált, János már nyugdíjba vonulása előtt 1 évvel jelezte, hogy azt szeretné, ha én venném át a helyét a zongora / zeneszerzés főtárgy oktatásban. Mondanom se kell, hogy mekkora megtiszteltetés volt ez nekem, pláne 30 évesen! Nyugdíjba vonulását követően is rendszeresen beszélgettünk, jó kapcsolatban maradtunk.

Nagyon hiányozni fognak a kellemes baráti beszélgetések, azok is, amik az utóbbi időben betegsége miatt már csak telefonon történtek.

Gonda Jánosnak köszönhetem a mai egyetemi tanári állásomat és emellett nagyon sok fiatalkori sikeremet is. Örökre hálás leszek neki!

Nagy János

Sokat gondolkodtam az elmúlt pár napban Gonda János Tanár Úron. Bizalmat szavazott azzal, hogy a gimnázium után felvettek előkészítőbe. Nagyon meg akartam felelni, az első órák egyikére vittem egy kétkezes Bill Evans transzkripciót, egy alaposan kidolgozott Chick Corea témát és egy saját darabot. Eljátszottam ezeket, de a nagy izgalomban enyhén fogalmazva, nem sikerültek túl jól. Egy darabig hallgatott, méricskélte a karomat, majd megszólalt: János, a maga keze nem alkalmas a zongorázásra. Itt vége is volt az órának. A következő órára újra vittem a Bill Evans szólót, egyszer csak felugrott, odalépett a magnóhoz, bekapcsolta, majd leütötte az ott játszott akkordot és a mindig visszafogott, kimért, magázódó úriember csillogó tekintettel, örülve a gyönyörű harmóniának, mint egy kisgyerek, felkiáltott: Ott nem az van ám, kisapám! Majd higgadtan visszaült a szokásos pózba, lába keresztbe, kissé előrehajolva a könyökére támaszkodva, és szólt: Folytassa, János! Öt évig volt a tanárom, nagyon sokat segített nekem. Rengeteg minden sokkal később esett le mindabból, amit mondott. Amikor végzős voltam bevitt Maloschik Róbert műsorába és ott bemutatott, mint ifjú, feltörekvő tehetséget.

Az első nemzetközi versenyre is ő ajánlott, biztatott. Köszönök mindent Tanár Úr! Nyugodjék békében!

László Attila

Gonda János igazi nagyformátumú zenepedagógus, muzsikus, zenetudós volt. Ezt tudták róla és érezték kollégái, növendékei is. Komoly tisztelet övezte pályafutása során, mert komoly eredményeket hozott létre a munkájával. A tevékenysége szerteágazó volt, – alpműnek számító könyveket írt, a Nemzetközi Jazz Szövetség alelnöke volt – ennek ellenére nagyon koncentráltan foglalkozott a hazai jazz és az oktatás helyzetével. Az 1965-ben általa alapított, és azóta is folyamatosan működő Jazztanszak, az általa '90-ben létrehozott Magyar Jazz Szövetség, és az, hogy a jazz oktatás Magyarországon már jó pár éve egyetemi szinten zajlik, mind az ő kezdeményezésére jött létre.

Persze az a figyelem és empátia, amivel a műfajt és képviselőit kísérte, nagyon sok igazi emberközeli helyzetet teremtett, ezekre ma is jó visszaemlékezni. Így vannak ezzel kollégái, volt növendékei is, akik e szomorú alkalom kapcsán most nagy-nagy szeretettel gondolnak Gonda János Tanár Úrra.

Bacsó Kristóf

18 évesen kerültem a Jazz Tanszékre és még volt szerencsém Gonda tanár úrtól tanulni a jazz elméletet. Így visszagondolva szinte gyerekként nem sok mindent értettem igazán abból, amit ő tanított, de mindig egy élmény volt bemenni az óráira. Sosem felejttem el, amikor megállt a tábla előtt, amelyre két pontot rajzolt, állához tette a mutató ujját majd megkérdezte: „mire gondolok?”. Azóta sem tudtam megfejteni... Évekkel később olvastam „Jazz” című könyvét, illetve interjúit és akkor esett le, hogy mennyire egy elhivatott, alapos, nyitott, művelt és hatalmas tudással felvértezett valaki ő, akitől sokkal többet tanulhattam volna anno, ha tudtam volna mit kell kérdezni... Csodálattal gondolok arra, hogy a hatvanas években a vasfüggöny mögött úttörő módon egy ilyen hatalmas tudást elsajátított és tűzzel vassal egy zenei műfajt meghonosított. Nagyon szerencsésnek tartom magamat, hogy ismerhettem és tanulhattam tőle, szellemi és művészi hagyatéka még sokáig velünk lesz!

Berkes Balázs

Gonda Jánosról...

Március 9-én este késő lett arra, hogy felhívjam Jancsit, bár egész nap akartam. Nem baj, majd holnap reggel, nyugtattam magamat, a halogatást. De másnap már nem lehetett! Sőt, TÖBBÉ MÁR NEM LEHET!...

Berki Tomi hívott elsőnek. Tőle hallottam a hírt: Jancsi örökre elaludt... Ilyenkor hasít a hiányérzet az emberbe... Már előző nap sem lehetett telefonos kapcsolatot találni Jancsival, Tomi is csak korábban tudott egy rövidet...

Jancsival évek óta kialakult egy tíznap-két heti telefonon való érdeklődés részemről. A személyes látogatást kihagytam az utóbbi időben, nem csak a vírus helyzet miatt, hanem veszélyes lett az ajtónyitás szédülés miatt, maga a felkelés is. Mindig én jelentkeztem, de most legutóbb, vagy kéthete Jancsi hívott fel meglepetésemre. Mindig te hívsz, most én, mondta. Mintha búcsúzni akart volna?... Jó volt ez a telefonos kapcsolattartás, mert, ha befejeztük az egészségi beszámolót, - mivel az orvosok sem tudtak segíteni, én még kevésbé – legalább eltereltem figyelmét egész más témákra. Szívesen beszélt bármiről, persze legtöbbször a zenéről és környékéről. De Jancsi nem panaszkodott! Én pedig tudtam, végig követtem egyre súlyosbodó állapotát. Örültem, hogy szenvedése végetért!

Én meg saját gyászomba burkolódzva nem tudtam, nem akartam kifelé nyilatkozni. Inkább meghallgattam, megnéztem egyik-másik duettünket, pl. a 2009-es MÜPA koncert DVD felvételünket. Így emlékeztem....

Szerettünk egymással játszani, muzsikálni, egymást kiegészíteni. A Qualiton-időktől akár 2010-ig sokat és sokféle zenét játszhattam Jancsival, nem csak jazz-t. Pl. a Pécsi- balettel improvizatív közösködéssel, vagy pl. filmzenét.

Rondo (6:24)

Kovács Gyula (dob), **Gonda János** (zongora), Berkes Balázs (bőgő), Tomsits Rudolf (trombita)

© 1967 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Jancsival növendékként a Zeneakadémián barátkoztunk össze igazán 1958-ban. Ő végzős volt, én elsőéves. Az egyértelmű „jazzbarátság” kapcsolt össze minket. A főiskolás menzáról mindig együtt mentünk haza villamoson és még a kapualjban is hosszan beszélgettünk. A hazai jazzoktatásról, tanításról velem osztotta meg elsőként elképzeléseit, terveit. Majd kitartó munkájának, elkötelezettségének eredménye megszületett 1965-ben, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola berkein belül működhető „Jazztanszak”! Megtisztelő

volt, hogy alapító tag lehettem a felkérés alapján. Eleinte a rádiós főállásom mellett félállásban, majd, amikor saját döntésem alapján 78-ban otthagytam a Rádiót, teljes státuszban taníthattam. Persze Jancsi hívása alapján! Így lehettem nyugdíjazásomkor, 41 év tanítás után az utolsó leköszönő alapító tag. A további tanárok már mind a növendékekből lettek. Időközben a tanszak is tanszékké növekedett, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem néven. Ez hosszú nehéz út volt és nem csak ezt köszönhetjük Jancsinak. A nemzetközi kapcsolatok ápolása, az egész zenésztársadalom respektjének kivívása, a Magyar Jazz Szövetség létrehozása, mind-mind az Ő munkájának eredménye! Ezeket mások már talán jobban, részletesebben leírták, leírják.

Meglepő volt a szeretetet és HÁLÁT megtapasztalni ilyen módon és minőségben, ahogy az interneten, vagy egyéb helyen, a volt növendékek, később zenésztársak, tanártársak nyilatkoztak! Én is megpróbálom.

Jancsi! Köszönöm hálásan a Veled - való együttműködést zenében, emberségben, barátságban!!!

Elek István

Ma talán nem tartana ott a magyar jazz, ha Gonda János (Pernye Andrással együtt) 1965-ben az addig Magyarországon inkább tiltott jazz-nek nem „jár(nak) ki” egy intézményt: a Jazz Tanszakot. (Az akkori Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola „fogadta be”.)

Így lett Ő „Intézményalapító” és több mint három évtizedig vezetője is ennek.

1976 tavaszán - abban az évben diplomáztam a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Tanárképző Intézetében klarinéttanárként – megpróbáltam a Jazz Tanszakra bekerülni a szaxofonszakra. A március eleji felvételin Gonda Tanár Úr kísért zongorán és akkor a beszélgetés során feltette a kérdést: „Tudja vállalni a nappali képzést, ha felvesszük, hiszen tanári diplomája lesz és talán állása is?” Válaszom az volt, hogy igen. Pár hét múlva kaptam meg az értesítést a sikeres felvételiéről, de aznap még egy ajánlott küldemény is érkezett 6X3 cm-es méretben: a behívóm, azon év június 16-ára. Ez utóbbinak érthető okokból „kevésbé” tudtam örülni, megkerestem hát Gonda Jánost, aki azt mondta: „... nézze Pista, magának már volt egy felmentése, így én nem tudok adni, egyet ígérhetek: tartjuk a helyét!” Így is történt, a következő év októberében egy kis késéssel (16 hónap katonai szolgálat, zenekarnál – szerencsére) csatlakoztam az az évben felvett szaxofonosokhoz – 4-en voltunk akkor egy évfolyamban Siliga Miklósnál.

A második történet már a Tanszak elvégzése utáni, talán 1982-ben, a már előbb említett szaxofontanárom, Mesterem, Siliga Miklós – akkor már nekem Miki – arra kért vegyem át a kötelező klasszikus klarinét tanítását ugyanott, lévén, hogy a tanári végzettségem alkalmas erre, ekkor lettem óraadó tanár. Gonda Tanár Úr odajött hozzám az őszi tanévkezdő értekezleten és azt mondta: „Most, hogy kollégák lettünk, ettől kezdve: szervusz!”. Nekem óriási megtiszteltetés volt ez és sokáig nagyon nehezen tudtam magam rávenni, hogy azt mondjam: „Szervusz János!” (János Bátyámat, pláne Bácsit meg végképp nem, Ő egyáltalán nem volt az a típus). Őszinte tisztelettel néztem Rá, ikonikus alakja volt már akkor is a magyar jazz-életnek, jazz-pedagógiának.

Ezzel az őszinte tisztelettel, soha el nem múló szeretettel fogok gondolni Rá és búcsúozom:

Nyugodj békében János!

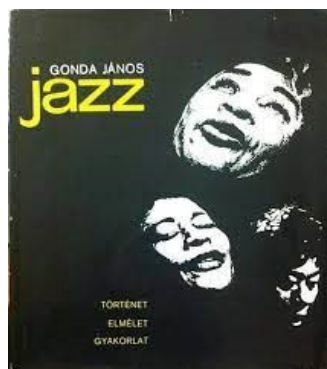
www.jazzma.hu

A GONDA JÁNOS ÁLTAL ÖSSZEÁLLÍTOTT KIADVÁNYJEGYZÉK

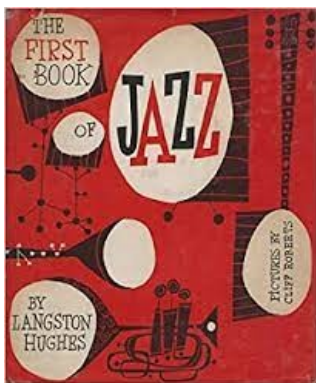
„Az alábbi összeállításban teljességre nem törekedhettem, munkásságom lényeges adatait foglaltam össze.” (G.J.)

PUBLIKÁCIÓK

Könyvek

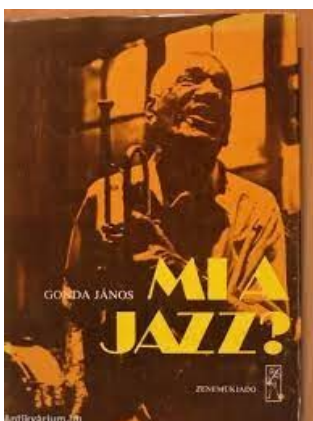
(Zeneműkiadó, Budapest, 1965., 3 db hanglez-melléklettel 1979., Átdolgozott, bővített kiadás)

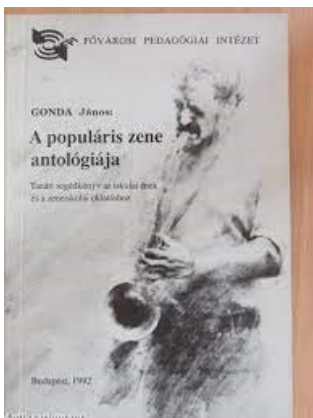
(The First Book of Jazz, 1955.) (Fordította és kiegészítette Gonda János, Zeneműkiadó, Budapest, 1973.)

Who's Who in Hungarian Jazz (Magyar Zeneművészek Szövetsége, 1974.)

International Jazz School Directory (Magyar Zeneművészek Szövetsége, 1981.)

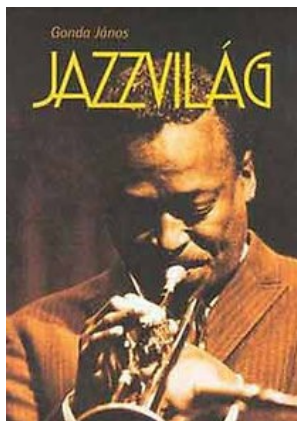
(Zeneműkiadó, Budapest, 1982.)

(Fővárosi Pedagógiai Intézet, 1994. Tanári segédkönyv három kazettával)

(Editio Musica Budapest, 1996-97, második, javított kiadás 2003-2005. Három kottakiadvány szövegmagyarázattal és CD felvétellel)

(Rózsavölgyi és Társa, 2004.)

Cikkek, tanulmányok

A jazz - Tanulmány sorozat a Muzsika c. folyóirat 1963-as és 1964-es évfolyamában, folytatólagosan

Jazz Research and Musical Sciences - Tanulmány a Studia Musicologica c. kötetben (Bp., 1971.)

Európa és a jazz - Tanulmány az In Memoriam Igor Stravinsky c. kötetben (Zeneműkiadó Budapest, 1972.)

Problems of Tonality and Function in Modern Jazz Improvisation - Jazz Research, Jazz Forschung (Universal Edition, Bocs, 1973.)

Improvisation and Creativity - International Journal of Music Education (International Society for Music Education, ISME), 1983.)

Improvizáció és pedagógia - Tanulmány a Magyar Zene c. zenetudományi folyóiratban (Magyar Zenei Tanács, 1999.)

Fókuszban a magasművészet (Közoktatási Modernizációs Közalapítvány, 1999.)

Két új nagyzenekari kompozíció (Muzsika, 2001. június)

Progresszív törekvések a magyar zeneoktatásban - Psalmus Humanus (Püski Kiadó, Budapest, 2002.)

Kreativitásfejlesztés a zeneoktatásban (Parlando zenepedagógiai folyóirat, 2004/3.)

Még egyszer az improvizációs konferenciáról (Muzsika, 2010. szeptember)

A rögtönzésről általában (Parlando zenepedagógiai folyóirat, 2010/4.)

A Jazz c. kiadvány szerkesztése, időnként saját cikkek közlése (A Magyar Zene-művészek Szövetségének kiadványa)

Egyéb tanulmányok, cikkek a Music Makerben, az International Journal of Music Education-ben, a Jazz Forumban, a Muzsikában, a Parlando-ban, valamint jazz név- és szaccikkek a Brockhaus Riemann Zenei Lexikonban. Témakörök: jazzelmélet, jazzoktatás, populáris zene az iskolai ének-zeneoktatásban, improvizáció az egyetemes zenekultúrában, jazzimprovizáció, improvizációs készségfejlesztés, progresszív zenei nevelési rendszerek.

LEMEZFELVÉTELEK

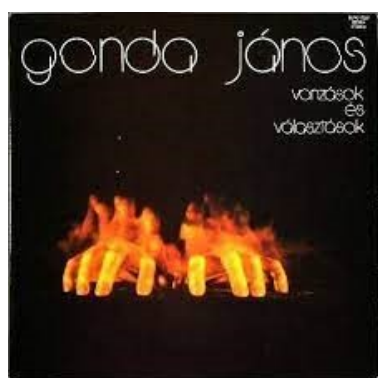
Önálló felvételek

Modern Jazz I. - Qualiton Együttes (Qualiton-Hungaroton LPX 7211 - 1963)

Szirmai Márta és a Qualiton Együttes (Qualiton-Hungaroton LPX 7276 - 1964)

Gershwin: Kék Rapszódia - Gonda János és a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara, vezényel Sándor János (Qualiton-Hungaroton LPX 13669 - 1969)

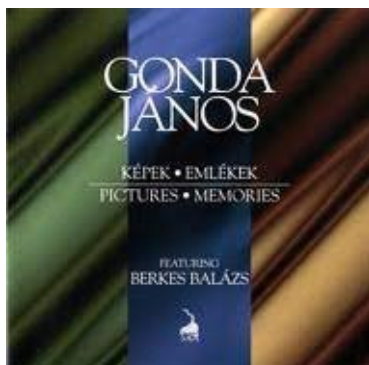
Sámánének - Gonda Szextett (Pepita Hungaroton SLPX 17484 - 1974)

[TELJES LEJÁTSZÁSI LISTA MEGTEKINTÉSE](#)

Gonda János, szóló zongora (Pepita Hungaroton SLPX 17597 - 1980)

Keyboard Music - Gonda János, Kruza Richárd, Pleszkán Frigyes és ritmus-szekció (Krém-Hungaroton SLPX 17916 - 1985)

(BMM 9904-26173630 - 1999)

Antológiák

Antológia 64 - Modern Jazz IV-V. - Qualiton Együttes (Qualiton-Hungaroton LPX 7279-80 - 1964)

Antológia 67 - Modern Jazz VI. - Qualiton Együttes (Qualiton-Hungaroton LPX 17372 - 1967)

Antológia 68 - Modern Jazz VII. - Gonda János – Vukán György duó (Qualiton-Hungaroton LPX 17392 - 1968)

Antológia 69 - Modern Jazz VIII. - Gonda-Kruza Quartet (Qualiton-Hungaroton LPX 17406 - 1969)

Modern Jazz IX. - Gonda-Kruza Quartet (Hungaroton LPX 17421 - 1970)

Egyéb felvételek

Magyar és külföldi rádiókban és televíziókban készült felvételek, magyar és külföldi koncertekről készült felvételek, CD-k, DVD-k.

KOMPOZÍCIÓK

Jazzdarabok

Lemezfelvételek: Antológia 1964, Blues Invenció (Modern Jazz IV-V.); Rondó (Modern Jazz VI.); Prelude No.3. (Modern Jazz VII.); Sámánének, Párbeszéd, Elcserélt fejek, Afro-cuban (Sámánének); Hommage á Bill Evans, Duett, Zene három tételben, Korál (Keyboard Music); Belinda, Makám, Hommage á Tatum, Ellentétek, Fohász, Ostinato, Ballada, Commedia dell' arte (Vonzások és Választások); Kihívás, Stride Piano, Emlékképek, Gyermeknek: Háromkezes, Dudabasszus, Tizenhatod lüktetés, Tánc változó ütemben, Nyolcütemes blues (Képek – Emlékek).

Rádiófelvételek: Zene hét tételben (Gesztusok – Utórezgés – Sirató – Idézet – Impulzusok – Ostinato – Korál), Organikus improvizációk – Hommage á Szőllősy András, Rhythm and blues, Capriccio No.1., Capriccio No.2., Triplet, Paradigma, Ad tempus vitae, Caprice.

Nagyobb formátumú kompozíciók

In memoriam Béla Bartók (1967), Improvizációk hét tételben (szerzőtárs Vukán György, Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara, vezényel Sándor János - 1967), Ausztráliai Concerto (Australian Broadcasting Company, Sydney – 1972), Xantos, Storyville (big band, - 1972, 78), Improvizációk nyolc hangszerre (ISCM World Music Festival – 1986)

Filmzenék

Kézenfogva, Nappali sötétség, Kedd, Képek és emberek (1963), Álmodozások kora (1964), Szent János fejevétele (1965), Apa (1966), Szerelmesfilm, Mérsékelt égöv, Horizont (1970) stb.

Tánc- és balettzenék

Pécsi Balett: Rondo, Divertimento (1964), Blues (1965), Székek (1967)

Honvéd Művészegyüttes: Üvöltés (1968)

Köllő Miklós Táncszínháza: Gyönyörök kertje, Álmok köntöse, Szarvassá változott fiú, Elcserélt fejek (1973 – 1977).

Egyéb művek

Színházi kísérőzenék (Amerika, Fekete rapszódia stb.), Pro Urbe (musical), Afrikai oratórium, versek megzenésítése, modern dalok, pedagógiai darabok (A Rögtönzés Világa I – III.).

PEDAGÓGIA

Oktatás

A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola jazztanszakának megszervezése és vezetése (1965 – 90).

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem jazztanszékének megszervezése és vezetése (1990 – 95).

Az előbbi két intézményben jazz zongora, jazz zeneszerzés, jazzelmélet, módszertan és tanítási gyakorlat tárgyak oktatása (1965 – 2000).

A Nemzetközi Kreatív Zenepedagógiai Intézet megszervezése és művészeti irányítása (1993 – 2000).

Jazzoktatási és jazz-zenész szakképesítési tantervek elkészítése.

Kurzusok, előadások

Kurzusok külföldi zeneakadémiákon és egyetemeken: Graz, Trossingen, New South Wales Conservatory Sydney, Remscheid, Varsó, Prága, Stockholm, Trondheim.

Egyéb kurzusok, előadások külföldön: Svájc, Németország, Ausztria, Finnország, Olaszország, Svédország, Norvégia, Dánia, Ausztrália, Jugoszlávia, Lengyelország.

Előadások ISME kongresszusokon: Bristol, Innsbruck.

Magyarország: a tatabányai Nemzetközi Jazz Tábor megszervezése és művészeti vezetése. Oktatási tárgyak: jazz zongora, jazzelmélet, zenekari gyakorlat. (1980 – 93).

Előadások az ország különböző zenei intézményeiben.

Televíziós sorozatok, videofilmek

Televízió: Jazziskola (1968-69), Dzsesszencia (1992-93). Videofilmen is megjelent.

Videofilmek: Zenei rögtönzéspedagógia I – II. (Improvizációs készségfejlesztés a zeneiskolában, bemutató órák különböző hangszeres növendékekkel és magyarázatokkal.)

Rögtönzés az egyetemes zenekultúrában (az előző sorozat harmadik kazettája - Vital Kulturális Kft. - 2004).

ZENEI KÖZÉLET

A Magyar Zeneművészek Szövetsége jazz-szakosztályának megalapítása és vezetése.

A Nemzetközi Jazz Föderáció alelnöke (1972 – 84).

A Magyar Jazz Szövetség megalapításában való részvétel (1990). Ennek első elnöke, majd örökös tiszteletbeli elnöke.

A Zenetanárok Társaságának elnöke (1995 – 99), majd választmányi tagja.

Tagja a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaságnak és a Magyar Zeneszerzők Egyesületének.

KITÜNTETÉSEK

Erkel Ferenc-díj (1974), Pro Arte-díj (1987), Szabó Gábor-díj (1992), Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje (1992), Weiner Leó-díj (1995), Magyar Alkotóművészek Egyesületének életműdíja (2000), Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje (2002), Pernye András-díj (2011).

www.jazzma.hu

Függelék:

Elhunyt Gonda János (1932–2021) Széchenyi- és Liszt Ferenc-díjas magyar zongoraművész, zeneszerző, zenetörténész, főiskolai tanár (lfze.hu) // A Zenetanárok Társasága búcsúja (ZeTa)

(Parlando 2021/3.)
